

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/124/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010554
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6419010554.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a členov senátu JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Adriány Považanovej, v trestnej veci obžalovanej A. B. C. a spol. pre zločin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 239 ods. 2 písm. b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 4T/77/2019 zo dňa 15. 06. 2022 na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. 11. 2023, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Trestného poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o treste vo vzťahu ku všetkým obžalovaným a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku ukladá:

1/ obžalovanej A. B. C.

Podľa § 239 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

2/ obžalovanému D. C.

Podľa § 239 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

3/ obžalovanej E. C.

Podľa § 239 ods. 5 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

4/ obžalovanému F. C.

Podľa § 239 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j), 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1 ods. 3 písm. e) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

V ostatných výrokoch ostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.: 4T/77/2019 zo dňa 15. 06. 2022 boli obžalovaní A. B. C. a D. C. uznaní vinnými pre pokračovací zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaný F. C. pre prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaná E. C. pre pokračovací zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, formou pomoci podľa § 21 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že G. C. dňa 27. 02. 2012 v Žiari nad Hronom v priestoroch H. I. I. J. K. C. H. XXX uzavrel ako dlžník zmluvu o pôžičke podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a D. F., nar. XX. XX. XXXX, na základe ktorej mu D. F. poskytol hotovostnú finančnú pôžičku vo výške 175 000 eur, súčasne na nej potvrdil prevzatie hotovosti, ktorú sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť do 31.03.2013, pôžičku v lehote nevrátil a dňa 05. 08. 2013 písomne podľa § 558 Občianskeho zákonníka uznal dlh, pôžičku ani čiastočne nevrátil, pričom vedel, že nie je schopný pôžičku v dohodnutej lehote vrátiť, dňa 19. 04. 2016 s manželkou obžalovanou E. C. uzavreli ako predávajúci a podieloví spoluvlastníci kúpnu zmluvu so svojimi deťmi, obžalovanou B. C., obžalovaným D. C. a obžalovaným F. C. ako kupujúcimi, týkajúcu sa nehnuteľností v katastrálnom území J. L. vedených na liste vlastníctva č. XXXX s kúpnu cenou 122 600 eur, vklad vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy bol povolený Okresným úradom, katastrálnym odborom M. dňa 29.04.2016 pod č. N., G. C. a obžalovaná E. C. ako predávajúci a podieloví spoluvlastníci dňa 14.06.2016 uzavreli s obžalovanou A. B. C., obžalovaným D. C. ako kupujúcimi ďalšiu kúpnu zmluvu týkajúcu sa nehnuteľností v katastrálnom území J. L. zapísaných na Liste vlastníctva č. XXXX, XXXX, XXXX O. XXXX s kúpnu cenou vo výške 265 000 eur, vklad vlastníckeho práva na kupujúcich bol povolený rozhodnutím Okresného úradu, katastrálneho odboru M. dňa 16.06.2016 pod č. N., pričom kúpne ceny spolu vo výške 387 000 eur boli podľa kúpnych zmlúv zaplatené započítaním za poskytnuté pôžičky predávajúcim od kupujúcich, hoci kupujúci nikdy nedisponovali finančnými prostriedkami v hodnote prislúchajúcim kúpny cenám v kúpnych zmluvách, pričom G. C. predal nehnuteľný majetok, ktorý mal vo výlučnom vlastníctve i spoluvlastníctve s obžalovanou E. C. takým spôsobom, že nedošlo k transformácii jeho nehnuteľného majetku na finančný majetok, ale len k úbytku nehnuteľného majetku započítaním na neexistujúce pôžičky, a to za vedomej spolupráce ostatných obžalovaných za účelom zmarenia uspokojenia veriteľa D. F., čím mu bola spôsobená škoda vo výške 175 000 eur.

Za toto konanie bol obžalovanej A. B. C. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, obžalovanému D. C. rovnako trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, obžalovanej E. C. rovnako trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 roky spolu s povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a obžalovanému F. C. trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Zároveň boli všetci obžalovaní zaviazaní nahradiť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu poškodenému D. F.. So zvyškom svojho nároku bol poškodený D. F. odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaní, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý v odvolaní poukázal na nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, prvostupňový súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a došlo aj k porušeniu ustanovení Trestného zákona. Namietal, prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku nedostatočne zaoberal ustáleným skutkovým stavom, jednotlivými dôkazmi, a preto následne pri hodnotení dospel k nesprávnym záverom.

Konkrétne namietali, že vyšetrovanie bolo vedené bez zmenenej právnej kvalifikácie až do oboznámenia s výsledkami vyšetrovania, kedy boli obvinení stíhaní ako spolupáchatelia, ktorí sa mali konania dopustiť ako pomocník a bez akéhokoľvek doplnenia dokazovania bola podaná obžaloba na obvinených pre trestný čin spáchaný spolupáchateľstvom a na E. C. pre pomoc.

Obžalovaní ďalej nesúhlasili s postojom prvostupňového súdu k skúmaniu duševného stavu obvineného G. C., kedy prvostupňový súd uviedol, že skúmanie duševného stavu obvineného v období 2019 nie je nijako relevantné vo vzťahu k obžalovaným, k okolnostiam uzavretia kúpno predajných zmlúv v roku 2016, či zmluvy o pôžičke v roku 2012.

Ďalej namietali neodôvodnenie vykonaných dôkazov, civilných spisov Okresného súdu Žiar nad Hornom, na ktorých obsah samosudca vôbec neprihliadol, pričom v konaní 23C/14/2018 o zaplatenie 175 000 eur s prísl. predložil D. F. zmluvu o pôžičke zo dňa 27.02.2012 bez podpisu svedka a označenia svedok a obvinený G. C. bol toho názoru, že s pravými istinami bolo manipulované

V ďalšej časti poukázali na to, že okresný súd sa vôbec nevysporiadal s prečítanými konfrontáciami Spochybňovali dôveryhodnosť výpovede svedkov F. aj F., ktorí majú podľa názoru obhajoby dôvod skresľovať popisované udalosti, sú dlhé roky dobrí priatelia. Poukázal aj na rozpory v ich výpovediach, s čím sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal.

Žiadali preveriť evidenciu dochádzky svedka F., či mohol byť v daný deň prítomný pri stretnutí s poškodeným, ktorý dôkaz prvostupňový súd odmietol vykonať, a to bez uvedenia dôvodu.

Ďalej zdôraznili, že prvostupňový súd neprihliadol ani neuviedol v rozsudku vykonané dôkazy a to daňové priznania a súvahy spoločnosti D. za roky 2011-2013 ako aj výkazy ziskov a strát z 2013. V tejto súvislosti poukázal aj na to, že výber 200 000 eur sa mal uskutočniť 23 mesiacov pred uzatvorením zmluvy o pôžičke, pričom podľa názoru prvostupňového súdu prípadné porušenie účtovných, resp. daňových predpisov nie je z hľadiska prejedávanej veci rozhodujúce, s čím sa obhajoba nestotožňuje.

V neposlednom rade poukázali na zásadu utlima ratio. Poukázal na zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 0,33% denne z dlžnej sumy, čo je úžernícka pokuta, preto by mal súd danú zmluvu ako celok vyhlásiť za neplatnú.

Ďalej uviedli, že neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní pohľadávky poškodeného. Prvostupňový súd vôbec neriešil platnosť právnych úkonov.

Poukázali aj na zásadu in dubio pro reo, ktorá je spätá so zásadou prezumpcie nevinu.

Namietali, že nebolo preukázané, že by obvinený G. C. disponoval hotovosťou vo výške 175 000 eur, pričom obvinený prevzatie hotovosti popieral.

Ďalej namietali hodnotenie výpovede svedka F. C. ohľadne presného dátumu stretnutia.

Poukázali na to, že poškodený nikdy nevyháňal sumu od obžalovaných (s výnimkou G. C.), ktorí zhodne uvádzali, že nemali vedomosť o pôžičke. Ak aj vedeli, že sa mu v podnikaní nedarí, neznamená to, že vedeli aj o rozsahu jeho neúspechu.

Namietali ako sa prvostupňový súd vysporiadal s podnikateľským zámerom a motiváciou predaja nehnuteľností.

V ďalšej časti namietali porušenie ustanovení Trestného zákona. Mali za to, že E. C. sa nedopustila trestného činu podľa § 239 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej ani po stránke subjektívnej, o.i. aj preto, že poškodený nebol nikdy jej veriteľom. Ako spoluvlastníčka 1 predmetných nehnuteľností mohla so svojim spoluvlastníckym podielom nakladať v súlade s Občianskym zákonníkom, pričom nemala informáciu, že by sa voči obvinenému G. C. viedlo súdne, resp. exekučné konania alebo, že by bol dlžný poškodenému nejaké peniaze.

Poukázali na absenciu objektívnej stránky, kedy zdôrazňuje, že podstatou možnosti uspokojenia pohľadávky podľa § 239 Trestného zákona je aj to, že pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, ktorej splnenie je možné vynútiť. Ďalej uviedol, že poškodený potvrdil, že G. C. mal v úmysle mu vyplatiť sumu 25 000 eur, čo poškodený odmietol.

V prejednávanej príhode zdôraznili aj absenciu úmyselného spáchania trestného činu, a to hoci len úmysel nepriamy

Namietali aj neprimeraný trest uložený obžalovaným ako aj výrok o náhrade škody.

Záverom navrhli zrušiť napadnutý rozsudok a spod obžaloby oslobodiť alternatívne po zrušení vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaných sa prokurátor okresnej prokuratúry nevyjadril.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 23.09.2022.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu sa konalo za účasti všetkých obžalovaných, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Obhajca obžalovaných na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť o oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného zákona.

Prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že rozsudok považuje za zákonný a správny, preto navrhol odvolanie obžalovaných zamietnuť.

Obžalovaná A. B. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla, aby bol zohľadnený návrh ich obhajcu. Ďalej uviedla, že dodnes nechápe, prečo bolo vo veci takto rozhodnuté, všetci sa cítia nevinní, nevedeli o pôžičke poškodeného a nik ich nekontaktoval. Sama robí v štátnej správe, kde musí byť bezúhonná.

Obžalovaný D. C. sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiaval toho, čo uviedol obhajca. Poukázal na to, že toto celé sa ťahá už sedem rokov, všetci viedli usporiadaný život a to, ako boli odsúdení v Žiari nad Hronom hovorí o tom, že bezúhonný život sa neoplatí tu na Slovensku viesť.

Obžalovaný F. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu súhlasil s návrhom advokáta, pričom uviedol, že keby vedel, že sa prepisom majetku dopustí trestného činu, tak by to neurobil.

Obžalovaná E. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu rovnako súhlasila s návrhom obhajcu. Uviedla, že celý život sa snažila viesť deti k čestnosti, aby nikomu neublížili, teraz bolo ublížené im, mali by prísť o strechu nad hlavou a dcéra o prácu v štátnej správe.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, a preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné v časti uloženého trestu.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprimeraný.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu § 2 ods. 9 Trestného poriadku, voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Trestného poriadku i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Trestného poriadku.

Krajský súd preskúmaním veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaných zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaných, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil u obžalovanej A. B. C. a D. C. ako pokračovací zločin poškodzovania veriteľa spolupáchatelstvom podľa § 20 TZ k § 239 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona, u obžalovaného F. C. ako pre prečin poškodzovania veriteľa spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 239 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 Trestného zákona a u obžalovanej E. C. ako pomoc k pokračovaciemu zločinu poškodzovania veriteľa spolupáchatelstvom podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona k § 20 Trestného zákona k § 239 ods. 1 písm. a), písm. c), ods. 5 písm. a) Trestného zákona, keďže pre aplikáciu týchto skutkových podstát boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané

skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Z predloženého spisového materiálu súd zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom podala dňa 17. 10. 2019 pod č. 2Pv 93/17/6613 obžalobu na obvinených A. B. C. a spol. pre pokračovací zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 2 písm. a), písm. b)l, ods. 5 písm. a) Trestného zákona a iné na skutkovom základe tam uvedenom.

Všetci obžalovaní urobili vyhlásenie, že sa cítia nevinní zo žalovaného skutku v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedka F. P., F. F., poškodeného D. F., svedkyne F. Q., svedka R. D., prečítaním zápisnice o výsluchu obvineného G. C. aj svedka F. C., prečítaním znaleckých posudkov z odboru kriminalistiky, odvetvie kriminalistické skúmanie dokumentov a z odboru písomoznalectvo ako aj listinné dôkazy.

Vina obžalovaných bola preukázaná výpoveďou poškodeného F. aj svedka F., znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi.

Prvostupňový súd sa dostatočne a presvedčivo vysporiadal s podstatnými námietkami obhajoby týkajúcimi sa zmluvy o pôžičke a jej namietanej fiktívnosti, reálneho poskytnutia pôžičky obžalovanému zo strany poškodeného, prípadnej neoprávnenej manipulácií so zmluvou o pôžičke, dôvodov prevodov nehnuteľností, zlého psychického stavu nebohého G. C. ako aj otázky potreby skúmania jeho duševného stavu. S tvrdeným podnikateľským zámerom obžalovaných, s následným predajom usadlosti v oblasti S. v krátkom čase po jej kúpe obžalovanými A. B. C. a D. C., ako aj s výpoveďou svedka F. C., so subjektívnou stránkou konania obžalovaných aj s právnou kvalifikáciou sa rovnako dostatočne vysporiadal prvostupňový súd, s čím sa odvolací súd v plnej miere stotožňuje.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa podania obžaloby pre trestný čin spáchaný spolupáchateľstvom a u E. C. aj formou pomoci je potrebné uviesť, že ku zmene právnej kvalifikácie došlo ešte v priebehu prípravného konania (pred podaním obžaloby), na čo boli obžalovaní upozornení dňa 08.08.2018.

Dňa 26.06.2019 bol na Okresnú prokuratúru Žiar nad Hronom podaný návrh na podanie obžaloby s už zmenenou právnou kvalifikáciou, pričom vec bola vrátená na doplnenie vyšetrovania. Následne bol dňa 21.08.2019 vyšetrovateľom PZ podaný v poradí druhý návrh na podanie obžaloby, pričom opatrením z 23.08.2019 bola vec opäť vrátená na doplnenie vyšetrovania a 07.10.2019 bol podaný tretí návrh na podanie obžaloby, na základe ktorého prokurátorka podala dňa 17.10.2019 obžalobu na obvinených. Všetky tri návrhy na podanie obžaloby už obsahovali zmenenú právnu kvalifikáciu tak, ako ju premietla do podanej obžaloby aj prokurátorka. Od upovedomenia obžalovaných na zmenu právnej kvalifikácie boli títo k veci vypočutí a boli vykonávané aj ďalšie procesné úkony, preto sa nemožno stotožniť s argumentáciou, že bez akéhokoľvek doplnenia dokazovania bola podaná obžaloba s rozdielnou právnou kvalifikáciou konania obžalovaných. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nie je pravdou, že vyšetrovanie bolo vedené bez zmenenej právnej kvalifikácie až do oboznámenia s výsledkami vyšetrovania dňa 01.10.2019.

K neodôvodneniu vykonaných dôkazov, civilných spisov Okresného súdu Žiar nad Hronom je potrebné uviesť, že okresný súd sa vysporiadal s relevantnými námietkami. Pokiaľ ide o predloženie zmluvy o pôžičke svedkom D. F. v civilných konaní bez podpisu a označenia „svedok“, k tomuto bol poškodený Mádel vypočutý, a to dokonca obhajcom na hlavnom pojednávaní, kedy uviedol, že falšovaná nebola tá pôvodná listina ale tá, ktorú na nátlak samotného obhajcu predložil v civilnom konaní a ktorá už neobsahovala označenie „svedok“ ani podpis svedka F. pretože „pán doktor“ stále za ním chodil aby pristúpil na vrátenie 80 tisíc. Je zrejmé, že obhajoba sa takýmto konaním snažila navodiť dojem, že listina predložená v civilnom konaní bez podpisu a označenia svedok bola pravá a listina v trestnom konaní bola sfalšovaná. Svedok však vysvetlil, že v skutočnosti to bolo naopak a že listinu, ktorú predložil v civilnom konaní dal úmyselne sfalšovanú. Navyiac zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že autentickosť sporných listín ako aj pravosť podpisu nebohého G. C. bola preukázaná.

Z vykonaných konfrontácií medzi G. C. a D. F. ako aj G. C. a F. F. vyplýva, že zotrvali na svojich výpovediach a teda k odstráneniu rozporov nedošlo. Z konfrontácie medzi svedkami F. F. a F. C. vyplýva, že sa nikdy nestretli. Zároveň boli na hlavnom pojednávaní vypočutí poškodený D. F., svedok F. F. a boli prečítané aj zápisnice o výsluchu obvineného G. C.. V napadnutom rozsudku sa prvostupňový súd

vysporiadal s obsahom ich výpovedí. Prítomnosť svedka F. C. na čerpacej stanici pri uzatváraní zmluvy v inej miestnosti čerpacej stanice nie je pre posúdenie viny obžalovaných rozhodujúce. Sám svedok F. C. uviedol, že poškodený sa tam stretol s jeho strýkom, nebohým G. C., ale nevie o čom spolu jednali, pričom mali za sebou zavrieť dvere v miestnosti oproti pokladni, do ktorej miestnosti sa on nepozeral a nevedel uviesť, či bola vo vnútri nejaká iná osoba.

K dôveryhodnosti výpovede svedkov F. a F. je potrebné uviesť, že ich výpovede sú podporené aj ďalšími dôkaznými, a to znaleckými posudkami a listinnými dôkazmi. Uvedené dôkazy, ktoré sa vzájomne dopĺňajú a boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadami hodnotenia dôkazov.

Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom vyplýva, že existencia pohľadávky, ako aj jej výšky bola nepochybne preukázaná. G. C. podpísal uznanie dlhu a potvrdil aj prevzatie peňažných prostriedkov, o ktorých sa poškodený F. vyjadril že tieto mal u seba v hotovosti. Nie je relevantné, že si hotovosť vybral 23 mesiacov pred uzatvorením zmluvy o pôžičke. Prípadné porušenie daňových predpisov zo strany poškodeného nemá vplyv na posúdenie viny obžalovaných pre žalované trestné činy. Pokiaľ ide o neexistenciu právoplatného rozhodnutia o priznaní pohľadávky, odvolací súd poukazuje, že dôležitou skutočnosťou je platná existencia pohľadávky, keďže právo na plnenie veriteľovi vzniká práve na základe takejto pohľadávky. Predmetná zmluva o pôžičke nebola vyhlásená za neplatnú. Skutočnosť, že G. C. popieral prevzatie hotovosti je potrebné vo svetle vyššie uvádzaných dôkazov vyhodnotiť len ako jeho obranu.

Rovnako neobstojí tvrdenie, že obžalovaná E. C. mohla so svojim spoluvlastníckym podielom nakladať v súlade s Občianskym zákonníkom, keďže nemala vedomosť o tom, že by bol G. C. poškodenému dlžný nejaké peniaze. Poškodený vypovedal, že manželka G. C., obžalovaná E. C. o všetkom vedela, čo mu mal povedať sám G. C..

Rovnako pokiaľ ide o vedomosť obžalovaných o existencii pôžičky G. C., tu odvolací súd poukazuje na výpovede obžalovaných, že nemali žiadne pohľadávky voči svojim rodičom G. C. a E. C.. Napriek tomu však podpísali zmluvy, podľa ktorých mali byť kúpne ceny za predmetné nehnuteľnosti zaplatené započítaním predávajúcim od kupujúcich. Obžalovaný F. C. na otázku, či poskytol rodičom nejakú pôžičku ako je uvedené v kúpnej zmluve odpovedal, že to bolo na vzájomnej dohode s rodinnými príslušníkmi a išlo o rodinný majetok, tak nevedel, že si tam má na niečo dávať pozor. Z uvedených dôvodov neobstojí obrana obžalovaných, že nevedeli o rozsahu neúspechu ani to, že si zmluvy ani neprečítali. Rovnako na veci nič nemení ani to, že poškodený vymáhal pohľadávku len od G. C., keďže on bol jeho dlžníkom.

K účastníctvu obžalovanej E. C. je potrebné doplniť, že na naplnenie znakov účastníka v zmysle, v akom tento pojem chápe Trestný zákon je potrebné, aby tzv. hlavný trestný čin, ku ktorému sa konanie potenciálneho účastníka viaže, dospel aspoň do štádia pokusu, čo bolo v danom prípade splnené, pretože došlo k dokonaniu hlavného trestného činu, aj keď k odsúdeniu G. C. už dôjsť nemohol, keďže zomrel a trestné stíhanie voči nemu muselo byť z tohto dôvodu zastavené. Obžalovaná E. C. tak svojim konaním pomohla G. C. zmariť uspokojenie pohľadávky poškodeného F., ako správne vysvetlil už prvostupňový súd.

Zvyšné námietky ohľadne uznania viny obžalovaných odvolací súd vyhodnotil ako účelové, ktorých cieľom bolo zbavenie viny obžalovaných, ktoré však nemali zásadný význam pre rozhodnutie. Tu odvolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam na rozhodnutie o odvolaní.

Vo vzťahu k výroku o treste je však potrebné prisvedčiť obhajobe, že sú u obžalovaných splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu, a to z dôvodu časového odstupu od skutku, od ktorého uplynulo viac ako 7 rokov ako aj vzhľadom na článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Primeranosť dĺžky konania je judikatúrou európskeho súdu pre ľudské práva posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím ku kritériám zakotveným v judikatúre súdu, akými sú zložitnosť prípadu, chovanie sa obžalovaného a štátnych orgánov. Vzhľadom na to, že obžalovaní sú stíhaní za skutok, od ktorého uplynula doba viac ako 7 rokov, krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov a u obžalovaného F. C. jeden rok s podmieneným odkladom na jeden rok za použitia ustanovenia § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona, keďže mal za to, na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. U obžalovaného F. C. určil kratšiu skúšobnú dobu na jeden rok. Na rozdiel od prvostupňového súdu nenariadil probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe, ani neuložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, ako povinnosť v zmysle Trestného zákona. Vo zvyšnej časti, teda aj vo výroku o náhrade škody podľa

Trestného poriadku, však zostáva napadnutý rozsudok nezmenený a obžalovaní sú stále zviazaní škodu poškodenému nahradiť.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.